

рѣ на себѣ си, или на нѣкое нѣгово нѣщо; кáкто: азъ видѣхъ себѣ си (им. мѣне си) въ водѣхъ; ты оглѣдѣлашь себѣ си (им. тебе си); той го правн за себѣ си (им. за него си); тѣ же лажтх за себѣ си (им. тѣхъ си доврѣ).

3) Притежателини, из които изавѣваемы стѣпаннхтх на нѣкое нѣщо, сирѣчь лицѣто дѣто ѣ спечѣлао нѣкое нѣщо; кáкто: 1-то лицѣ; мой, нашъ; 2-то: твоѣ, вашъ; на всичкытѣ лица, възвратното: евоѣ.

4) Указателини, из които показваемы лица́та и нѣща́та, за да познаемх блъзо ли ехъ и́ли далѣчх; кáкто: той, ои х.

5) Относителини, из които оти́савмы нѣкое нѣщо, дѣто ѣ станѣло, и́и́скамы да отредимх онеа, коѣто са ѣ слвчи́ло; кáкто: доврѣтѣ наѣки ехъ и́мѣтх, коѣто, коѣто придокъе не са вои́ отх сиромашьтѣ; тва, за коѣто говорите, твѣрдѣ ѣ доврѣ. Относительнѣ мѣстоименá ехъ: коѣ, коѣто, какъвх, такъвх, ко́лжх, чѣѣ, каквѣ, каквѣто и др. т.

6) Пы́тнн мѣстоименá ехъ относительнѣ, които показватх пы́танье; кáкто: коѣ въше тамъ? какъвх цѣтѣ х? чѣѣ конь?

7) Определителини (самъ и́ самѣ),